

..

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság

6.Bf.103/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2022. június 15. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. február 18. napján kihirdetett 14.B.170/2021/26. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés tartamát 2 (kettő) év 3 (három) hónapra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlottat kötelezi további 762 (hétszázhatvankettő) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. február 18. napján kihirdetett 14.B.170/2021/26. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], ezért 1 év 10 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat 297.997 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson jelenlévő ügyész a kihirdetett ítélettel szemben a vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés és mellékbüntetés tartamának felemelése, a vádlott védője eltérő

jogi minősítés és enyhítés érdekében, a vádlott irány megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekmény jogi minősítése is törvényes. Álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabás körében eltúlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, ugyanakkor nem értékelte súlyosító körülményként, hogy a vádlott a vád tárgyává tett bűncselekményt több, személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás hatálya, egyben feltételes ügyészi felfüggesztés hatálya alatt követte el. Erre, valamint az irányadó középértékre figyelemmel, álláspontja szerint kizárólag hosszabb tartamú, a középértéket megközelítő mértékű szabadságvesztés és ehhez igazodó mértékű közügyektől eltiltás szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.197/2022/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Utalt arra, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. A másodfokú ügyészi álláspont szerint az elsőfokú tanács eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított tényállás megalapozott, ezért a másodfokú bírósági eljárás során irányadó. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és cselekményét az irányadó bírói gyakorlatnak megfelelően minősítette, ezért a felmentést célzó védelmi fellebbezések a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetnek. A büntetés kiszabási körülmények tekintetében hangsúlyozta, hogy nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott 2019. június 5. napján két szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követett el, melynek elbírálására két külön eljárásban került sor. Az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesnek tartva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a vádlott szabadságvesztés büntetésének és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[5] A védő csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a bejelentett fellebbezése irányát változatlanul fenntartotta. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság könnyű testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) és (2) bekezdés] állapítsa meg a vádlott bűnösségét és ennek megfelelően szabjon ki vele szemben büntetést. Ugyancsak fenntartotta az enyhítésre irányuló fellebbezését. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott megbánta a cselekményét, a sértettől bocsánatot kért, a bűncselekmény elkövetésekor büntetlen előéletű volt, így az enyhítő körülmények számára és súlyára figyelemmel vele szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés szolgálja megfelelően a büntetési célokat.

[6] Az ügyészség, a vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a

Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörűen bírálta felül. Ebből következően a másodfokú bíróság vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét. A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdés II. fordulata alapján tanácsulésen járt el, az érdekeltek nem kérték nyilvános ülés kitűzését.

[7] A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértésre egyik érdekelt sem hivatkozott. A törvényszék az ügyben előkészítő ülést tartott, ahol a vádlott a törvényes figyelmeztetéseket követően bűnösségét elismerte, azonban a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le, ezért az elsőfokú bíróság törvényesen tért át tárgyalásra. A Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálat során azt is megállapította, hogy a törvényszék a tárgyalása során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat betartotta, a vádlott és védője az eljárásban törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlott és a kihallgatott tanúk – figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[8] A törvényszék az ítéleti tényállást mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállás maradéktalan tisztázására törekedett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellelhető bizonyítékokat számba vette. Ennek keretében kihallgatta a vádlottat, aki nem emlékezett a történetekre, ahogyan a nyomozás során sem. A tényállás tisztázása érdekében a törvényszék kihallgatta sértett1 sértettet, tanú1 tanút, továbbá tanú2 és tanú3 rendőr törzsőrmester és tanú4 rendőr főtörzsőrmester tanúkat, valamint ismertette az érdemi okirati bizonyítékokat, köztük az igazságügyi orvosszakértői véleményt, az egyesített orvos- és elmeorvos szakértői véleményt, valamint lejátszotta a Pizza Kingben rögzített kamerafelvételeket, és a vádlott elé tárta a fényképfelvételeket. Az elsőfokú bíróság az ítélete [15]-[43] bekezdésében ismertette, illetve egyenként és összességében értékelte a bizonyítékokat. A törvényszék meggyőző indokát adta annak, hogy az ítéleti tényállását miért a tárgyaláson kihallgatott sértett és az ő vallomását alátámasztó tanú1 tanú által elmondottakra, valamint az okirati bizonyítékokra, különösen a kamerafelvételre és az igazságügyi orvosszakértői véleményre alapította. E bizonyítékok zárt logikai láncolata alapján meg tudta állapítani a történeti tényállást. A perbíróság tehát mérlegelési jogkörében eljárva ítélete [7]-[14] bekezdésében marasztaló történeti tényállást állapított meg.

[9] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[10] A vádlott védőjének eltérő tényállás és jogi minősítés megállapítására irányuló fellebbezése nem alapos.

[11] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A vádlott és védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, további bizonyítási indítványt nem tett, ezért a vádlottnak és védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül eltérő tényállás megállapítására irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék eleget tett.

[12] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és nem tévedett a testi épség elleni bűncselekmény jogi minősítésekor sem. A fellebbviteli bíróság osztja a törvényszék ítélete [44]-[53] bekezdésében kifejtett jogi indokolását. A vádlott azzal a magatartásával, hogy ittás állapotban egy 9 cm pengehosszúságú késsel sújtott a sértett nyakára, aki ennek következtében 8 napon belül gyógyuló sérülést szenvedett, és a ténylegesnél súlyosabb sérülés (8 napon túl gyógyuló és egyben életveszélyes sérülés, a nagyobb nyaki érkeplet sérülésnek) elmaradása kizárólag a sértett védekezésének volt köszönhető, megvalósította a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés büntette kísérletének törvényi tényállási elemeit. A vádlott a használt eszközre és a megtámadott testtájékra figyelemmel a sértett megszurásakor belenyugodott, hogy akár életveszélyes sérülést is okozhat, ezért az eredmény tekintetében az eshetőleges szándéka kétséget kizáróan megállapítható.

[13] Az ügyésznek a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezése alapos, a vádlott védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[14] A Fővárosi Törvényszék ítélete [54]-[55] bekezdésében helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket.

[15] A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a Btk. 82. § (1) bekezdés c) pontja alapján – enyhítő szakasszal - 1 év 10 hónap szabadságvesztés büntetésre ítélte, arra is figyelemmel, hogy a Btk. 82. § (4) bekezdése a kísérlet miatt további enyhítést is lehetővé tenne. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez a bűncselekmény tárgyi súlyára és arra figyelemmel, hogy a vádlott csoportos garázdaság büntette miatt indult büntetőeljárásban hozott feltételes ügyészi felfüggesztés hatálya alatt állva követte el a terhére rótt bűncselekményt, olyan büntetés kiszabása szükséges, amelynek tartama a törvényi minimumot kis mértékben meghaladja. Mivel a kísérlet távoli volt, ennél súlyosabb büntetés kiszabását nem tartotta indokoltnak. Ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés

büntetést a Btk. 80. §-ában írt büntetéskiszabási elvek alapján a Btk. 36. §-a szerint - a 2 évtől 8 évig terjedő büntetési tételkeretre is figyelemmel - 2 év 3 hónapra súlyosította. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama a Btk. 61-62. §-a alapján törvényesen került megállapításra, az igazodik a felemelt tartamú szabadságvesztés büntetéshez. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az így kiszabott szabadságvesztés büntetés igazodik a vádlott társadalomra veszélyességéhez és bűnösségének fokához, valamint a cselekmény tárgyi súlyához, és e büntetés és mellékbüntetés együttes kiszabása szolgálja megfelelően a Btk. 79. §-a szerinti büntetési célokat.

[16] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen került megállapításra börtön fokozatban.

[17] A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (3) bekezdése szerint a felkészülési díj úgyszerként legalább a kirendelt ügyvédi óradíj (6000 forint) háromszorosának, legfeljebb a kirendelt ügyvédi óradíj harmincszorosának megfelelő összeg. Az elsőfokú bíróság a kirendelt védő részére mindösszesen 17.400 forint felkészülési díjat állapított meg, ezért a másodfokú bíróság a védő részére további 600 forint védői díjat állapított meg, és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva további 600 forint, áfával növelten, 762 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte a vádlottat a Be. 574. § (1) bekezdése alapján.

[18] A feltételes szabadságra és a bűnjelre vonatkozó elsőbírói rendelkezések törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

[20] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2022. június 15.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva s.k.

Dr. Mészáros László s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.170/2021/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.103/2022/6. számú ítéletében írt változtatással 2022. június 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2022. június 15.

Dr. Török Zsolt s.k.

a tanács elnöke

.